մէջ. "Ի յԵրնայն եղանակին շրջէին աշխարհաբնեամբ տարողել զբան աստուածայնոյ որ կոչեր ի յողջերջ Հոգին Աստուած. ի գրնանայն հրամանին դանայն անդրէն ի սրբ ոգիսն" (Կոլոտ)։

Այս սովորութեան համեմատ՝ Կոլոտ եւ Շղթայակիր իրենց Ս. Կարապետ մոնելէն (1706) ի վեր ամէն ձմեռ քարոզեցին։ Մէկ կողմէն Ս. Կարապետի նորոգութիւնները, միւս կողմէն ալ առանդական անհատնում պարտքերը բաւական չէին, երբ 1709ի ձմրան քարոզութիւնները աւարտած՝ Տարօնոյ հիանալի գարունով նոր վերադարձած էին վանք, "Ի Մեծաբրաշ կիրակէն",[1] յորում պատարագիչ էր Կոլոտ, պատարագէն ու ճաշէն անմիջապէս ետքը՝ սաստիկ շարժ մը փլեց փլփլեց դեռ 3 տարի յառաջ նորոգուած շէնքերը։

Երկրաշարժի աւերումներէն երէք օր ետքը, Մուշաղէնի ցեղապետին եւ դատաւորին կողմէն եկած քննիչներով Կոլոտ Բաղէշ դնաց եւ վերանորոգութեան հրաման ձեռք բերաւ։ Շատ մեծ նեղութիւն կրեց Կոլոտ եւ պարտքի տակ մնաց Ս. Կարապետցիք՝ նորոգութեան համար։ Տեսակ տեսակ քարերու հանքը դտանք, կ'ըսէ, վանքի հիւսիսային կողմը Բարեհամ եւ Առաքելոց Աղբիւրէն վեր, Քարքէի ետեւ։ Շատ նեղութիւններով եւ ծանր ծախքերով փոխադրեցին այդ քարերը եւ շինեցին "զկաթողիկէն գեղեցկաքանդակ յօրինմամբ. նմանապէս եւ զաւիթ կամարակապ քարեայ սեամբք. եւ զանդակատուն կաթուղիկեայ խաչիւ պսակեալ եւ Սուրբ Հոգւոյն սեղանիւն զարդարեալ։ Եւ այլ շինուածք եւս ըստ չափու՝ թանապիք եւ խրճիթք ի փառս Աստուծոյ" (Կոլոտ)։

Թէեւ Կոլոտ բան մը չ'ըսեր իր յիշատակարանին մէջ, բայց այն միջոցներուն, 1709—1713,

---

[1] Զատկի Եօթներորդ կիրակին, որ Երիւրդ Ծաղկաղարդ ալ կ'ըսուի։